

MỘT TẤM GUỒNG TÔN SƯ TRỌNG ĐẠO ĐÁNG CHO MỌI NGƯỜI NOI THEO

THƯ CỦA GIÁO SƯ NGÔ DUY CHINH GỬI CHO TIẾN SĨ CHÂU NHẬT TÂN
(Tức Đức Thầy Từ Minh Đạt)

March 25, 2006.

Tân con,

Sáng nay, thầy ra văn phòng Cali và nhận được món quà đặc biệt: 2 tấm plaques. Nó đặc biệt vì nó gây ra trong lòng thầy sự xúc động và niềm hãnh diện khác thường thầy đã thiếu vắng từ ngày xa quê hương.

Xúc động vì Tân và thầy đã xa cách 30 năm mà dường như lời giảng của thầy vẫn còn đọng lại trong lòng Tân. Con nay đã sang quê hương mới, sống giữa phong tục tập quán khác hẳn với phong tục tập quán truyền thống Việt Nam và đã đạt được đỉnh cao nhất của nền học vấn Mỹ, nhưng con vẫn giữ nguyên được nề nếp cũ Việt Nam. Đó là điểm quý nhất vì sang đây nhiều đứa con đã bỏ rơi cha mẹ chứ đừng nói tới chuyện tưởng nhớ ơn thầy.

Xúc động nữa vì lời lẽ trong tấm plaque: Dạy dỗ và hướng dẫn,... những từ này làm thầy bồi hồi nhớ lại những ngày tháng xưa...

Còn hãnh diện vì thầy có một học sinh sang Mỹ rất muộn màng mà thành tựu rất mau chóng, cũng đi theo đường thầy đã đi nhưng đã thành công rực rỡ hơn thầy: Đạt giải thưởng Hàn Lâm Viện Hoa Kỳ. Đó là điều hãnh diện cho cá nhân con, cho gia đình con và cho cả cộng đồng Việt Nam nữa, trong đó có thầy....

Năm nay thầy thiếu 1 tuổi nữa thì chẵn 80, ông Nghè Tân năm nay bao nhiêu tuổi rồi nhỉ? Thời phong kiến cũ, đậu Cử Nhân về

làng, cả huyện đi đón. Còn Tiến Sĩ vinh quy bái tổ thì cả tỉnh đi đón:

Đường hoa son phấn đợi
Áo gấm về xênh xang.

Trước khi dùng bút, Thầy đề nghị con gửi cho thầy 2 tấm ảnh, một cái lúc còn là học sinh và một cái là doctor Tân gần đây nhất!

Thầy gọi Tân là con có thấy chướng lăm không? Chúc con tiến xa nữa trên con đường vinh quang, nơi quê hương mới.

Thương mến con.